

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

181. An necessarium, & de forma, per edictum publicum fieri vocationem
omnium, quotquot examinari volunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

decisivum super approbatione, vel reprobatione examinatorem, ita ut sic formaliter interveniente, vel uno non synodali (secus est de interveniente solum materialiter, verbi gratia, pro assistentia Episcopi absque examine, & qualiter frequens praxis docet, quod ipso Episcopo presidente, interveniat quoque ejus Vicarius generalis, ac etiam Cancellarius, aliique officiales vel familiares; quin & interventum hunc, nam dum ab iis ad maiorem aliquam Episcopi satisfactionem flunt interrogations aliqua examinandis, & peracto quoque examine eorum judicium in forma discursiva, vel consultiva profertur, prodeesse potius experientia sua testatur de Luca ad Trid. d. 32. n. 13. ad occursum nimis aliquando collusionibus & machinationibus examinatorem etiam hi audeant tam facile reprobare, quos constat se bene gestisse) vietetur accus, vide & hoc punctum fusè roboratum à Corr. l. 3. c. 3. à n. 32. Habito examine super literaturam (cujus examini varius est stylus pro examinatorem arbitrio, laudabilorem & frequentiorem Card. de Luc. de paroch. d. 32. n. 18. dicit illum, ut singuli separati interrogentur super iisdem) & inquisitione ac ponderatione super vita, moribus, prudentia, aliisque muneri parochiali congruis referendum Episcopo, quos dignos seu idoneos apponent, quos indignos reprobent, ut ex iis, qui cum majora suffragiorum parte inter candidatos seu approbatos fuerint adscripti, Episcopus illum præligat, quem magis idoneum credit; ac deum ubi ad ejus liberam provisionem collatio spectat, faciat illam præelecto; ubi vero spectat ad Papā ex reservationis alteriusve affectionis causā, testimoniales literas det præelecto ad obtinendam in vicarum provisionem Apostolicam; veletiam, ubi provisio ad alium inferiorem spectat, similes literas ad hunc directas concedat præelecto, ita ut provisio ad dictum prælectum restrinatur. Ita ferè citatus C. de Luca. Advertit circa hac Lef. l. 2. c. 34. n. 85. multa ex his passim non esse recepta; quamvis merito omnia recipi deberent, unde ibi irrita non sunt collationes, non facta secundum hanc formam. Advertendum etiam est ad ipsa postrema verba cit. c. 18. Trident. licebit etiam synodo provinciali, si que in supra dictis circa examinationis formam addenda, remittendaque esse censeretur, providere. Atque cum ex his constet provisionis parochialium formam confistere, potissimum in concursu rite instituendo pro majore dictorum elucidatione.

Quæstio 180. An nominatio & vocatio plurium ad examen sit de forma concursus, ita ut si de uno tantum facta sit quantumcumque idoneo, concursus sit nullus?

R^Espondeo affirmativè: requiri enim pluralitas tem pro forma, satis indicant verba illius Concilii: Idoneos Clericos nominet. Lott. loc. cit. n. 52. ubiunque autem pluralitas pro forma requiritur, nunquam resolvitur in singularitatem; juxta Tiraq. ad l. si unquam, l. de revocat. donat. num. 252. & Bald. l. 5. consil. 403. n. 3. unde etiam ut Lott. n. 56. si ex pluribus oppositoribus unus tantum fuerit examinatus, & approbatos, concursus redditur suspectus juxta decr. 1148. n. 5. apud Seraph. Porro si plures se opposuerint & descripti sint, omnes debere examinari, vel saltem ad examen singulariter vocari, ait Lott. n. 54. eò quod ubi est certus, vel

certi oppositores, non sufficit vocatio per edictum, sed exigitur singularis vocatio.

Quæstio 181. An necessarium, & de forma per edictum publicum fieri vocationem omnium, quoniam examinari volunt?

R^Espondeo: hanc vocationem per edictum publicum esse in arbitrio Episcopi aut synodi provincialis pro more regionis. Lott. l. 2. q. 31. n. 46. & 47. Garc. p. 9. c. 2. n. 36. & seq. contra Zerol. in praxi Ep. p. 1. V. paroch. §. 2. d. 2. & Zechum de rep. Eccl. c. 28. de paroch. num. 6. putantes edictum publicum esse de forma ex constit. Pii V. cum tamen dicat Conc. cit. c. 18. expressè: Episcopus vero, qui jus patronatus habet, intra 10. dies vel aliud tempus ab Episcopo prescribendum, idoneos aliquos Clericos coram deputandis examinatibus nominet: liberum tamen sit etiam aliis, qui aliquos ad id aptos noverint, eorum nomina deferre &c. Et dein subditur: ethi Episcopo aut synodo provinciali videbitur magis expedire per edictum publicum vocentur, qui volunt examinari, &c. Unde jam liberum est Episcopo absque tali edicto nominatos a se vel ab aliis delatos singulariter vocare; & haec est vis dicta clausula: si videbitur. Menoch. de arbit. l. 1. q. 8. n. 2. porro, si synodus provincialis ita statuit, servandum est, & vocatio facienda per edictum publicum. Garc. n. 36. & sic habet declaratio S. Congreg. apud illum ibidem n. 37.

Quæstio 182. Quinam in specie ad concursum admittendi, aut ab eo excludendi?

1. R^Espondeo primò: Episcopus admittere nequit ad concursum habendum pro parochialibus vacantibus per resignationem factam in manibus suis, consanguineos, affines vel familiares, tam suos aliorumque collatorum, quam resignantis, idque vi Bullæ Pii V. editæ super resignatione beneficiorū: sic habet declaratio S. Congr. quam vide apud Corr. cit. l. 3. c. 4. n. 10. Et Garc. c. 20. n. 207. contrarium est, dum parochiæ vacant per obitum; sive vacent in mense Ordinario sive Apostolico. Garc. loc. cit. n. 212. Corr. loc. cit. n. 11. citans quoque desuper Rotæ decisionem, ac testans, se vidile desuper literas Card. Lancillotti tunc præfecti S. Congreg.

2. Respondeo secundò: Rector Ecclesiæ aliqui pars parochialis, aut alterius beneficii curati de jure non impeditur, quo minus possit admitti ad concursum pro altera parochia vacante; nec est in potestate Episcopi illum non admittere. Lamb. p. 1. l. 2. q. 7. a. 5. Garc. p. 9. c. 2. n. 207. Corrad. loc. cit. n. 12. citantes pro hoc clarâ S. Congreg. declaracionem. Quin etiam valere non videtur constitutio synodi Diœcesana vel provincialis, quâ statuereatur, ne habens beneficium curatum, admittatur ad concursum pro alio curato intra 3. vel 4. annos Corrad. ibid. Garc. n. 209.

3. Respondeo tertio: qui elapsò termino edicti re adhuc integrâ, hoc est, examine pro concursu necdum habito, comparet, petitq; admitti ad examen, potest & debet admitti. Corr. l. 3. c. 4. n. 23. Garc. n. 206. citatque uterque claram desuper declaracionem S. Congreg. manu Card. Matthæi subscriptam, quâ adductâ, idem resolvit Rotæ in una Calguritana portionis 22. Aprilis anno 1602. coram Ortenbergo apud Garc. additque insuper rationem; quod nimurum